

דבר המנהלים בטקס:

הילה הררי (חט"ע), שאול אדר, (חט"ב)

שבע עשרה שנים חלפו מאז נורו היריות הפוליטיות בגבו של ראש ממשלתנו יצחק רבין ז"ל, ופילחו את גופה של ארצנו – ארץ זבת חלב ודבש.

כמדי שנה, אנו מתכנסים כאן להזכיר ולזכור את האיש ומורשתו, אולם הזיכרון צריך להיות המנוע לדרכנו המוסרית, לשפת המעשה ולשינוי הדרך, בעטייה של מנהיגות מבולבלת ומזגזגת, הבורחת מאחריות. לפני שבע עשרה שנים עמדנו מנגד ולא לקחנו את האחריות הראויה. השארנו אותו בודד לספוג את גלי השנאה ברחובותיה של העיר, בכירות וליד ביתו.

נוכל לקיים חלק ממורשתו של יצחק רבין, אם ניקח אחריות ונדע להתוות יחדיו ובנחישות, דרך של סובלנות, סבלנות, קבלת השונה, הקשבה לזולת ופתרון מחלוקות בדיאלוג ולא בדרך של אלימות.

חניכים יקרים -

כאשר תרגישו שנגמרות לכם המילים,

לפני שתשברו את כל הכללים,

וכשתחשבו שהמציאות עליכם סוגרת,

תזכרו שיש לכם, לפחות, עוד דרך אחת אחרת.

את האלימות ניתן וצריך לעצור!

ולהאמין, שמבעד לכל סדק או שבר, רואים אלומת אור.

קחו אחריות ואמרו, כל אחת לעצמה וכל אחד לעצמו חמש מילים

מאוד חשובות: "גם לי יש כוח לשנות!!"